

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien med avseende på vissa djurparker i Aragonien, Asturien, Balearerna, Kanarieöarna, Kantabrien, Kastilien-Léon, Valencia, Extremadura och Galicien, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.2, 4.3, 4.4 och 4.5 i rådets direktiv 1999/22/EG av den 29 mars 1999 om hållande av vilda djur i djurparker⁽¹⁾ genom att
- inte inom den föreskrivna fristen se till att samtliga djurparker i landet innehar ett giltigt tillstånd utfärdat i enlighet med artikel 4.3 och 4.3, och
- med avseende på områdena Aragonien, Asturien, Kanarieöarna, Kantabrien och Kastilien-Léon, inte utfärda beslut om stängning av djurparker som saknar ett sådant tillstånd såsom föreskrivs i artikel 4.5 i direktivet, samt
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen hävdar att Konungariket Spanien har underlåtit att

- se till att samtliga djurparker i landet senast vid den tidpunkt som föreskrivs i direktivet innehar ett giltigt tillstånd utfärdat i enlighet med bestämmelserna i artikel 4.2 och 4.3 i direktivet, och
- med avseende på områdena Aragonien, Asturien, Kanarieöarna, Kantabrien och Kastilien-Léon, utfärda beslut om stängning av djurparker som saknar tillstånd, såsom föreskrivs i artikel 4.5 i direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 94, s. 24

Talan väckt den 3 september 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-355/09)

(2009/C 256/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver, A.-A. Gilly)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt förordning (EG) nr 273/2004 om narkotikaprekursorer⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 11/2005 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer,⁽²⁾ genom att inte vidta nödvändiga nationella åtgärder för att införliva artiklarna 10 och 12 i förordning (EG) nr 273/2004, genom att underlåta att underrätta om sådana åtgärder enligt artikel 16 i denna förordning, och genom att inte vidta nödvändiga nationella åtgärder för att införliva artiklarna 26.3 och 31 i förordning (EG) nr 111/2005, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna är skyldiga att inom de frister som föreskrivs i förordningar vidta nödvändiga åtgärder för att följa bestämmelserna i dessa förordningar, samt att omedelbart anmäla dessa åtgärder till kommissionen. Irlands regering har underlåtit att vidta och underrätta om nödvändiga åtgärder för att införliva artiklarna 10, 12 och 16 i förordning (EG) nr 273/2004 om narkotikaprekursorer. Irlands regering har även underlåtit att vidta åtgärder i enlighet med artiklarna 26.3 och 31 i förordning (EG) nr 111/2005 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer (EUT L 47, s.1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 111/2005 av den 22 december 2004 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer (EUT L22, s. 1).

Talan väckt den 11 september 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-366/09)

(2009/C 256/31)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun och E. Vesco)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG⁽¹⁾ av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller

i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 28 juni 2008.

⁽¹⁾ EUT L 157, s. 87